

چهره‌ها Qatar2022

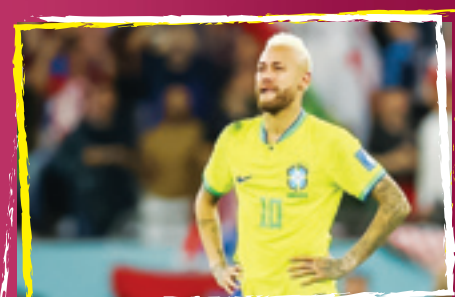
پای حرفم ایستاده‌ام، میروم

شکست همیشه در دناک است، به خصوص برای کسی که سرمربی تیمی به نام برزیل باشد. تیتنه باقاری‌ها رُویاها در سر داشت. برزیل با تیتنه روند خوبی را تجربه کرده و با قدرت پا به جام جهانی گذاشته بود، اما آنشتد. تیتنه و شاگردانش فکر همه چیز را کرده بودند، الا یک حرف سرسخت به نام کرواسی و ضربات پنالتی که همین دو تا قاتلشان شد. حالا تیتنه حرف از رفتن می‌زند با کاری که ناتمام ماند. سرمربی برزیل گفت: «شکست در دناکی برای تمام تیم بود. شاید دقت کافی نداشتیم و به نظرم دروازه‌بان کرواسی بهترین بازیکن زمین بود. بازی همه چیز را به شمانشان می‌دهد. همانطور که قبلاً گفته بودم، دوره حضورم در برزیل به پایان رسیده است. یک سال و نیم پیش چنین مسئله‌ای را گفته بودم و پای حرفم هم می‌ایستم.»

فقط باید یک پنالتی را خراب کنید

لوییژ فان خال یک جنگ تمام عیار را باخت. یک جنگ تمام عیار مقابل آرژانتینی که حتی می‌توانست در همان ۹۰ دقیقه کار هلند را تمام کند. اما کام یک استثنایی شاگردان فان خال و تعویض‌های طلایی او کار را به وقت اضافه کشاند. تا شاید لاله‌های نارنجی در جام ماندنی شوند، اما آنها هم حذف شدند تا فان خال هم حرف از پایان مأموریتش در هلند بزند و اعلام خداحافظی کند. فان خال که بعد از مسابقه با ماسی کاپیتان آرژانتین هم درگیری لفظی پیدا کرد، می‌گوید: «یک سال تمرین پنالتی کرده بودیم، این خیلی تلخ است. شما می‌توانید یک پنالتی را از دست بدهید، اما نه دو ضربه را. البته من می‌خواهم تصویر پنالتی دقیقه ۷۲ را دوباره تماشا کنم و دلیل اعلام آن را بدانم، البته داور را دلیل حذف خودمان نمی‌دانم.»

هیچ چیزی را تضمین نمی‌کنم

اشک‌های نیمار بعد از پایان بازی برزیل، کرواسی و حذف آنها از جام جهانی از جمله قاب‌های فراموش نشدنی جام جهانی ۲۰۲۲ قطر است که تا سال‌ها از یاد نخواهد رفت. نیمار تمام تلاشت را برای ماندن برزیل در جام کرد، اما نتوانست به نتیجه‌ای حرف تیم کرواسی شود و با اشک و آه و ناله قطر را ترک کرد. ستاره برزیل نقشه‌ها کشیده بود برای اینکه با جام قهرمانی و عکس پله بر قله فوتبال جهان بایستد. نیمار از جدایی حرف می‌زند و می‌گوید: «من این دوره را آخرین جام جهانی خودم می‌بینم، چون نمی‌دانم تا سال ۲۰۲۶ توانایی ذهنی فوتبال بازی کردن را دارم یا خیر. اکنون نمی‌توانم فکر کنم. اگر بخواهم بگویم این دوره آخرین جام جهانی من بوده است، عجله کرده‌ام. هیچ چیزی را در این باره تضمین نمی‌کنم.»

هلند فقط زیر توپ می‌زد

یک مسی هست و یک آرژانتین؛ یک آرژانتین هست و یک مسی. به قول معروف یک نفر برای همه و همه برای یک نفر. فوق ستاره فوتبال آرژانتین باز هم گل کاشت. پاس گل داد و گل زد. با تعصب و تمام توان بازی کرد تا آلی سلسته مقابل هلند کم نیارود راهی نیمه نهایی جام جهانی شود. حالا مسی فقط دو قدم تا تحقق رؤیای همیشه‌گی خود فاصله دارد، «رسیهن به جام جهانی، اما خودش هم می‌داند که ابتدا باید کرواسی سرسخت را پشت سر بگذارد: «کرواسی نشان داد، تیمی عالی است آنها یکدیگر را به خوبی می‌شناسند و برای مدتی طولانی است که با یک مربی کار می‌کنند.» مسی در مورد فان خال و هلند هم گفت: «فان خال می‌گوید تیمش فوتبال خوبی بازی می‌کند، اما فقط رو به ارسال‌های بلند آورده بود!»

آرژانتین لاله‌ها را با دروازه‌بانش پرپر کرد

مارتینز دست طلا

که راه‌راه پوشان امریکای جنوبی به یک قدمی فینال برسند، در شب رکوردشکنی مسی بازی پر افت‌وخیز آرژانتین – هلند به حذف نارنجی پوشان انجامید تا هلندی‌ها بفهمند استعداد گل کردن پنالتی را در بازی‌های حذفی ندارند.

که راه‌راه پوشان امریکای جنوبی به یک قدمی فینال برسند، در شب رکوردشکنی مسی بازی پر افت‌وخیز آرژانتین – هلند به حذف نارنجی پوشان انجامید تا هلندی‌ها بفهمند استعداد گل کردن پنالتی را در بازی‌های حذفی ندارند.

که راه‌راه پوشان امریکای جنوبی به یک قدمی فینال برسند، در شب رکوردشکنی مسی بازی پر افت‌وخیز آرژانتین – هلند به حذف نارنجی پوشان انجامید تا هلندی‌ها بفهمند استعداد گل کردن پنالتی را در بازی‌های حذفی ندارند.

که راه‌راه پوشان امریکای جنوبی به یک قدمی فینال برسند، در شب رکوردشکنی مسی بازی پر افت‌وخیز آرژانتین – هلند به حذف نارنجی پوشان انجامید تا هلندی‌ها بفهمند استعداد گل کردن پنالتی را در بازی‌های حذفی ندارند.

لاله‌های نارنجی هم رفتند

هلند و حذف‌های حسرت‌بار

حامد قهرمانی

فوتبال هلند را فقط باید دوست داشت، نه برای قهرمانی در جام جهانی! هلند یا در جام جهانی هست و همه را به تحسین و امی دارد یا نیست و همه حسرت نبودنش را می‌خورند. اصلاً می‌آیند که خوب، زیبا و چشم‌نواز بازی کنند، اما کنار بروند و قهرمان نشوند، حالا چه در فینال چه در مراحل قبل از آن. این را تاریخ جام جهانی فریاد می‌زند. هلند سه دوره به فینال رسیده و هر سه دوره را باخته است، اما همه می‌گویند فوتبالی بازی کرده که مایه مباحث و افتخار بوده است. داستان همیشه همین‌گونه بوده است، هلند زیبا بازی می‌کند و حذف می‌شود. نمونه عینی او خرس همین جمعه شب و بامداد شنبه بود، دو ساعت مرگ و زندگی، باخته بودند و کار تمام بود، اما هلند همیشه برای برگشتن آماده است، برگشت همه را امیدوار کرد و بعد دوباره باخت تا مثل تمام جام‌های جهانی قبل برود کنار بایستد و قهرمانی دیگری را تماشا کند. برای قطر ۲۰۲۲ چیزی کم نداشتند. خوب هم شروع کردند و خوب هم پیش رفتند، حتی نیم‌نگاهی هم به قهرمانی داشتند، هر چند از آن حرف نمی‌زدند، اما فوتبال زیبا و چشم‌نوازی ارائه کردند نشان دادند که برای قهرمان شدن برنامه دارند، چرا که نه. وقتی در قلب دفاع خود بازیکنی به نام فان دایک داری و وقتی فرنیکی دی یونگ در خط هافبک برایت بازی می‌کند و مهاجمی چون ممفیس دیپای را داری، نباید هم کم داشته باشی، تازه باید به اینها شور و انگیزه تیمکت‌نشینانی چون ووت و گورست را هم اضافه کنی که با هدایت فان خال هر صخره‌ای را از راه بر می‌دارند، اما تمام اینها وقتی در مجموعه‌ای به ما هلند جمع می‌شوند، یعنی اینکه باید منتظر باشی جایی که حتی توقع آن را نداری، بیازند و حذف شوند و کنار بروند؛ درست وقتی تصور می‌کنی، می‌توانند قهرمان شوند. مثل جمعه شب و نبرد سراسر هیجان‌شان با ماسی و آرژانتین. هلند بازی ۲ بر صفر باخته را برگرداند، آن هم در لحظات آخر. جایی که حتی خود فان خال هم ناامید شده بود. روحیه بالا رفته بود، اما نه به اندازه‌ای که بتواند آنها را بالاتر از مرحله یک هشتم بیاورد، بنابراین باز هم شکست خوردند و با فوتبال زیبای‌شان جام جهانی قطر را ترک کردند، درست مثل تمام جام‌های قبل.

سلسائو باز هم قهرمان نشد

پایان زرد طلایی

فریدون حسن

قرار دادن کلمه شکست در کنار نام برخی تیم‌ها اصلاً جور در نمی‌آید. نمونه‌اش برزیل که حتی در بدترین شرایط هم کسی نمی‌تواند باور کند، شکست خورده است. آخرین قهرمانی سلسائو در جام جهانی به سال ۲۰۰۲ برمی‌گردد، جامی که در شرق آسیا برگزار شد. برزیل بعد از فتح آن جام دیگر تیمی نبود که بتوان روی قهرمانی آن حساب باز کرد، با این وجود حذف شدنش همیشه تلخ بوده و هست. برزیل با قدرت به قطر آمد تا باز هم در قاره کهن جام را بالای سر ببرد و به این فراغ ۲۰ ساله پایان دهد چرا که سلسائو خوب هم بسته شده بود. ستارهای جوانی که شاید زیاد نامدار نبودند، اما در کنار هم یک تیم را تشکیل می‌دادند. آمده بودند در قطر باز هم تاریخ‌ساز می‌کنند و این بار هم دست باز از قاره کهن برگردند، درست مثل ۲۰ سال پیش. روزی که کافو جام قهرمانی را در ازین بازی سر برد، اما گویا تقدیر برزیل فعلاً قهرمانی نیست، سلسائو باز هم حذف شد، این بار شاید تلخ‌تر از همیشه. برزیل نباخت، حذف شد و این درد وداع با جام جهانی را تلخ‌تر از هر زمان دیگری می‌کند. شاید آنها کرواسی را دست کم گرفته بودند و تصور می‌کردند تیمی که کارش با زاین به پنالتی کشیده شده، بردن آن نیاید زیاد سخت باشد، در حالی که آنها رقیب زاین در آسیا، یعنی کره جنوبی را گلباران کرده بودند. برزیل دقیقاً همان کاری را کرد که کرواسی می‌خواست. طوری بازی کرد که دلچ و تیمش می‌خواستند. برزیل مغرور بود و کرواسی با برنامه و این شد که کار رفت به آنجا که کروات‌های خواستند، یعنی ضربات پنالتی جایی که برزیلی‌ها تا قریب هیچ خاطره خوبی از آن ندارند و این خاطره تلخ دوباره تکرار شد. برزیل باخت در حالی که می‌توانست با کمی دقت پیروز میدان باشد. حالا حتماً در برزیل هم هستند، کسانی که بگویند چیزی از ارزش‌های‌مان کم نشد. حتماً هستند هوادارانی که عنوان کنند خوب بازی کردیم و حذف شدیم، اما واقعیت این است که برزیل مدعی باز هم دستش از جام کوتاه ماند و این شاید بدترین گناهی باشد که یک برزیلی فوتبالش می‌تواند در این کشور انجام دهد. رؤیاهای سلسائو بر باد رفت و دوران تیاگو سیلوا، دنی آلوز و شاید نیمار به پایان رسید. برزیل حالا نیازمند خونی تازه در رگ‌هایش است؛ خونی که بتواند زرد گمرنگ شده برزیل را دوباره طلایی کند.

وقتی شطرنجی‌ها لرزه بر اندام هر حریفی می‌اندازند

این کرواسی شگفت‌انگیز

دنیا حیدری

صعود به عنوان تیم دوم از گروه F با کسب دو مساوی و تنها یک برد دلیل خوبی برای دست کم گرفتن نایب قهرمان جهان بود. نگاه نادرستی که زاین تاوان سختی به قیمت حذف شدن از جام جهانی قطر داد، اما شگفتی جام جهانی در یک چهارم نهایی تکمیل شد. برزیل نه زاین بود نه کانادا یا مراکش و بلژیک، اما کرواسی به تنها چیزی که نمی‌اندیشید، سبقه و عقبه‌ای تیمی بود که رو به رویش صف‌آرایی کرده بود. ایستادگی شطرنجی‌ها برابر بخت اول صعود اتفاق کمی نبود، خصوصاً که دروازه‌ات را تا وقت‌های اضافه بسته نگه داری و به رغم گلزنی حریف قدر با یک کامبک دیدنی بتوانی بار دیگر به جریان سازی برگردی و کار را باز هم به پنالتی بکشانی. درست مثل مصاف با سامورایی‌ها، اتفاقی که به نظر می‌رسد شگرد شطرنجی‌هاست. کرواسی برای هشتمین بار در ۹ بازی اخیر در مراحل حذفی تورنمنت‌های بزرگ بازی را به وقت اضافی کشاند و این بار توانست برزیل را حذف کند. شاگردان دالیچ اکنون با رکورد انگلیس در جام جهانی ۱۹۹۰ که طی سه بازی متوالی دیدارهایش به وقت اضافه کشید، برابری می‌کند. باورپذیر نبود، اما مقابل حریفی با یک دو جین ستاره، کرواسی

یک لوکامودریج داشت که توانست همه بازی را در آورد. هافبک باتجربه و تمام نشدنی شطرنجی‌ها با قدرت رهبری بالا، پاس‌های دقیق و انرژی تمام نشدنی که ۲۸ ساله بودن او را باورپذیر نمی‌کند، درست مثل نتیجه‌ای که در پایان بازی روی تابلو نقش بست؛ نتیجه‌ای که خبر از برتری کرواسی مقابل برزیل را می‌داد؛ برزیلی که آلسون بکر را درون دروازه داشت، اما داشتن ستاره‌ها چه اهمیتی دارد برابر اتحاد تیمی و بازی دیدنی شطرنجی‌ها که دست آخر بعد از تساوی یک – یک در وقت‌های اضافه حریف قدر خود را ۲ بر ۴ برای رسیدن سه نیمه نهایی کنار زدند تا بعد از مراکش، با درخشش دومینیک لیواکویچ دومین شگفتی‌سازی جام بیست و دوم باشند. حالا باید هم متنو کواچیچ، ستاره خط میانی کرواسی و یکی از اضلاع مثلث طلایی ترکیب کروات‌ها بگوید: «دیدید که کرواسی می‌تواند هر تیمی را شکست دهد!»

غرور و افتخار را می‌توان به وضوح در چشمان دالیچ دید. شاگردان او که تا به این جای کار عالی بودند، در یک چهارم نهایی رسماً شاهکار کردند. شاهکاری به قیمت حذف یکی از مدعیان اصلی جام. «اینجا کرواسی است، ما غرور، شجاعت، اعتماد به نفس و مچین پرستی داریم. کرواسی همیشه بهترین است. هیچ‌کس نباید توانایی‌های ما را دست کم بگیرد. هیچ چیز برای

ما تمام نشده و ما ادامه خواهیم داد. ما می‌توانیم دستاوردهای بزرگی داشته باشیم، این پیروزی برای مردم کرواسی است، ما پس از یک مسابقه عالی، موفق شدیم بزرگ‌ترین نامزد قهرمانی را از مسابقات حذف کنیم.»

را از مسابقات حذف کنیم.»

بی شک بعد از دالیچ، اصلی‌ترین ستاره شطرنجی‌ها گلر این تیم است. دروازه‌بانی که کروات‌ها با اطمینان کامل به او کار را به ضربات پنالتی می‌کشاند و خوب می‌داند در این مرحله با حضور دومینیک لیواکویچ درون چارچوب دروازه به هیچ مشکلی بر نخواهند خورد. می‌خواهند حریف سامورایی‌ها

آسیایی یا برزیلی باشد که یکی از قدرت‌های بالاتر دنیا است، اما بی‌شک این کرواسی، با این روحیه و جنگندگی می‌تواند در نیمه نهایی به مصاف هر حریفی برود و حالا نام کروات‌ها لرزه بر اندام هر تیمی می‌اندازد. مراکش، آرژانتین یا فرانسه و انگلیس باشد، اما یکی از صحنه‌های زیبای مصاف شطرنجی‌ها با سلسائو، زمانی بود که لوکامودریج ستاره بی‌چون و چرای کرواسی در حال دلداری دادن به رودریگو هم‌باشگاهی‌اش در ژنرال مارید بود تا یکی از آن صحنه‌های زیبای فوتبال را به نمایش بگذارد.